

Dosarul nr.3ra-1071/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: O. Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul depus de Olga Rogozina, reprezentată de avocatul Petru Bobu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Rogozina împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 15 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o nouă decizie,

c o n s t a t ă :

La data de 01 aprilie 2020, reclamanta Olga Rogozina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, solicitând repunerea în dreptul lezat de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i achite Olgăi Rogozina pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul achitat procurorului de secție din cadrul Procuraturii Generale în exercițiul funcției; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i recalculeze și să-i achite Olgăi Rogozina pensia pentru vechime în muncă ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în funcție,

începând cu 05 aprilie 2013, după creșterea salariului cu 35% și începând cu 01 august 2016, după creșterea salariului potrivit art. 60 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în vigoare de la 01 august 2016) și pe toată perioada de pensionare, reieșind din funcția deținută.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Olga Rogozina a invocat că, a activat în organele procuraturii în perioada cuprinsă între 05 august 1975 și 06 octombrie 1989, în diferite funcții de procuror, având o vechime în muncă de procuror de 14 ani.

Reclamanta Olga Rogozina a susținut că, în anul 2008 i-a fost stabilită pensia de procuror, în mărime de 80% din salariul mediu lunar potrivit funcției deținute, cu respectarea obligatorie a principiului recalculării pensiei, la fiecare majorare ordinară a salariului lunar al procurorului în exercițiu.

Reclamanta a indicat că, în conformitate cu art. 34 alin. (6) din Legea nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, drept pe care l-a dobândit în anul 2008.

Totodată, reclamanta a făcut referire la art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, potrivit căruia procurorii pensionați de asemenea beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu, astfel încă odată fiindu-i reconfirmat prin lege dreptul la recalculare a pensiei în mărime de 80% din salariul procurorului în exercițiu, conform funcției deținute.

Reclamanta Olga Rogozina a relatat că, potrivit Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, salariul procurorului s-a majorat cu 35 %, care se efectuează începând cu 01 ianuarie 2013.

Subsecvent, reclamanta a notat că, în conformitate cu art. XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 01 august 2016 salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și a Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

Reclamanta a menționat că Casa Națională de Asigurări Sociale din motive neîntemeiate, nu a efectuat recalcularea pensiei, astfel lipsind-o de dreptul dobândit legal în anul 2008 de recalculare a pensiei, stabilindu-i mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 01 aprilie a fiecărui an.

Nefiind de acord cu acțiunile organelor de asigurări sociale, la data de 21 februarie 2020 reclamanta Olga Rogozina s-a adresat cu o cerere prealabilă prin care a solicitat restabilirea în dreptul de a beneficia de principiul recalculării pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în funcție. Însă, reclamanta nu a primit niciun răspuns la cererea nominalizată din partea Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Reclamanta Olga Rogozina a apreciat nesoluționarea cererii prealabile în termen legal conform art. 64 alin. (2) din Codul administrativ, drept respingerea cererii.

În acest context, reclamanta a considerat poziția Casei Naționale de Asigurări Sociale de respingere a cererii formulate, ca una nefondată din motiv că, aceasta nu a determinat corect raportul juridic în cauză și nu a luat în considerare circumstanțele importante pentru soluționarea litigiului.

Reclamanta Olga Rogozina a subliniat că în temeiul Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură, Legii nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, ajustată la Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, Legii nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în calitate de procuror în demisie, deține dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecător.

Totodată, reclamanta a reținut că, legile nominalizate supra asigură reglementarea garanțiilor sociale, una din ele fiind acordarea pensiei procurorului ca funcție de demnitate publică, cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

Reclamanta a afirmat că prevederile în cauză au fost adoptate de Parlamentul Republicii Moldova în strictă concordanță cu Liniile directe privind rolul Procurorilor, adoptate la Congresul III al Organizației Națiunilor Unite, pentru prevenirea criminalității din 27 august – 07 septembrie 1990 și Recomandarea Rec (2000) 19, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 06 octombrie 2000, care, conform art. 5 pct. d) impun statelor membre obligația, să i-a măsuri pentru ca legea să garanteze condiții rezonabile de exercitare a acestor funcții, în special cele privind statutul, remunerația și o pensie în conformitate cu importanța atribuțiilor exercitate, precum și o vârstă corespunzătoare pentru pensionare.

Subsidiar, Olga Rogozina a notat că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii, funcționarilor publici a statuat că, stipulările legii privind stabilirea unor garanții materiale ale independenței procurorilor, judecătorilor trebuie să corespundă înaltului statut de persoane cu demnitate publică.

Reclamanta a invocat că, în hotărârea nominalizată Curtea Constituțională a reținut că, dreptul cetățeanului la asigurarea cu pensie se află în dependență directă de caracterul activității social-utile prestate. Statutul juridic al unor categorii de persoane este determinat de nivelul juridico-organizatoric al organelor în care aceștia activează, de caracterul și complexitatea activității prestate, de responsabilitățile și exigențele de calificare pe care această activitate le implică. Garanțiile sociale și retribuiția acestor funcționari, determină faptul că statutul lor juridic să se distingă de statutul altor categorii de funcționari. De aici și necesitatea instituirii unui nivel sporit de asigurare materială și socială. Instituirea pensiei speciale de funcție pentru procurori, la fel ca și pentru judecători, nu reprezintă un privilegiu, aceasta fiind justificată în mod obiectiv ca o compensație parțială a

inconveniențelor ce rezultă din rigorile statutului special, căruia trebuie să se supună procurorii.

Totodată, reclamanta a scos în evidență și Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 30 martie 2004 pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art. 1, pct. 22 și art. II-V din Legea nr. 358 din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative care statuează că, normele privind protecția de stat, asigurarea materială și socială, inclusiv asigurarea cu pensie, consfințite în legile anterioare, nu pot fi anulate sau modificate.

Reclamanta a indicat că, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, Curtea Constituțională a menționat că un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art.46 și, respectiv, art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică.

Reclamanta Olga Rogozina a relatat că, un asemenea drept social l-a dobândit licit odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă în anul 2008.

Reclamanta a relevat că, toate modificările operate în actele legislative, care reglementează modul de calculare a pensiilor procurorilor au efect doar pentru persoanele – procurorii, care vor beneficia de pensii după punerea în aplicare a modificărilor respective, aceste modificări neavând efect retroactiv, potrivit regulilor generale de acțiune a legii în timp. Or, dreptul constituit în baza unor legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Conform regulii generale, legea nouă nu poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură; Legii nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură; Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură; Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură; Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr.355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar; Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor; art. XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative; Hotărârii Curții Constituționale nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici; Hotărârii Curții Constituționale nr. 9 din 30 martie 2004 pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art. I pct. 22 și art. II-V din Legea nr.358-XV din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative și Hotărârii Curții Constituționale nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați.

Prin hotărârea din 15 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Olga Rogozina împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale. S-a repus Olga Rogozina în dreptul lezat, prin

răspunsul neîntemeiat nr. R491/20; R-704/20 din 19 mai 2020, de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze și să-i achite Olgăi Rogozina pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul lunar achitat procurorului de secție din cadrul Procuraturii Generale în exercițiul funcției. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze și să-i achite Olgăi Rogozina pensia pentru vechime în muncă ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, începând cu 05 aprilie 2013, după creșterea salariului cu 35% și începând cu 01 august 2016, după creșterea salariului potrivit art. 60 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și pe toată perioada de pensionare reieșind din funcția deținută (f.d. 51-57-verso).

Hotărârea motivată din 15 august 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale la data de 24 august 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS9350373108AS, anexat la actele cauzei (f.d. 59).

La data de 07 septembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împreună cu motivarea apelului împotriva hotărârii din 15 august 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Olga Rogozina (f.d. 61-64).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Casei Naționale de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 15 august 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a casat hotărârea din 15 august 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Olga Rogozina împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d. 95, 96-109).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele primei instanțe, precum că prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de recalculare a pensiei Olgăi Rogozina, aceasta a fost lipsită de un drept garantat de lege. În acest sens, instanța de apel a indicat că, prin instituirea de către legislator a unor noi prevederi de asigurare socială, dreptul procurorilor la asigurare socială este garantat și în continuare, fiind instituită doar o nouă modalitate de ajustare a acestuia.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul Olgăi Rogozina cu privire la faptul că, procurorii pensionați au fost prejudiciați prin faptul că nu li se mai recalculează pensia în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, deoarece statul nu are dreptul să micșoreze cuantumul pensiei stabilite printr-o lege anterioară.

Instanța de apel a reținut că prevederile Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 privind modificarea și completarea unor acte legislative, prin care a fost abrogat art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, care

statua recalcularea pensiilor și indemnizațiilor viagere ale procurorilor, au constituit obiectul examinării sub aspectul constituționalității acesteia.

În acest context, instanța de apel a făcut referire la Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, unde Curtea Constituțională a recunoscut ca fiind constituționale prevederile Legii nr. 56 din 09 iunie 2011, care prevăd condițiile noi privind asigurarea socială a procurorilor în exercițiu cât și a celor în demisie.

Instanța de apel a învederat că prin modificările operate la Legea nominalizată, declarate constituționale, statul nu a diminuat cuantumul pensiei procurorilor pensionați, ci a abrogat prevederea cu privire la recalcularea pe viitor, cuantumul pensiei stabilit și achitat procurorilor pensionați până la abrogarea prevederilor cu privire la recalculare, nefiind atins sau micșorat în niciun fel.

Subsidiar, instanța de apel a relevat că Olgăi Rogozina i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în funcția de procuror în anul 2008, respectiv până în anul 2011, aceasta a beneficiat de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, deoarece legea prevedea această recalculare. Începând cu data de 01 iulie 2011, legea nu mai prevede recalcularea pensiei, prin urmare relațiile beneficiarului de pensie în raport cu Casa Națională de Asigurări Sociale, din 2011 până în prezent, sunt sub guvernarea legii noi, deoarece sunt relații în curs de realizare și urmează să fie guvernate de legile în vigoare la momentul realizării.

La data de 06 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Olga Rogozina a depus recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel (f.d. 111), iar, la data de 09 septembrie 2021, Olga Rogozina, reprezentată de avocatul Petru Bobu a prezentat motivarea recursului (f.d. 118-126).

În susținerea recursului Olga Rogozina, reprezentată de avocatul Petru Bobu a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Suplimentar, recurenta a menționat că soluția instanței de apel se axează preponderent pe prevederile art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, modificate prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011, în vigoare de la 01 iulie 2011, care a stabilit că drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, iar aceasta nu prevede recalcularea pensiei în cazul majorării salariului procurorilor.

Recurenta Olga Rogozina a relevat, că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, art. 46² din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, a fost introdus după ce Olgăi Rogozina i s-a stabilit pensia în mod legal, în condițiile legii, în vigoare la data dobândirii acestui drept.

Recurenta a indicat că, la caz, instanța de apel în mod arbitrar a atribuit efect retroactiv legii, ce modifică condițiile de constituire a unei situații juridice anterioare, ceea ce contravine direct prevederilor art. 7 din Codul civil.

Subsecvent, recurenta a făcut referire la Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 30 martie 2004 pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art. I pct. 22 și art. II-V din Legea nr. 358-XV din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care Curtea Constituțională a statuat că, normele privind protecția de stat, asigurarea materială și socială, inclusiv asigurarea cu pensie, constituite în legile anterioare, nu pot fi anulate sau modificate.

Recurenta a relatat că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, Curtea își menține concluzia din Hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004 pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art. I pct. 22 și art. II-V din Legea nr. 358-XV din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în care a statuat că la stabilirea modalităților de calculare a cuantumului pensiei legiuitorul are obligația de a ține cont de faptul că asigurările sociale stabilite anterior, nu pot fi anulate fără a fi substituite prin măsuri echivalente. Noile prevederi legale se vor aplica numai pentru viitor și numai față de persoanele care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a se aduce atingere drepturilor la pensie stabilite anterior.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 08 iunie 2021.

La data de 06 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Olga Rogozina a depus recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a solicitat eliberarea deciziei motivate a instanței de apel (f.d. 111).

Decizia motivată din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău i-a fost notificată Olgăi Rogozina, la data de 09 august 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8002073305AS, anexat la actele cauzei (f.d.116).

La data de 07 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Olga Rogozina, reprezentată de avocatul Petru Bobu a prezentat motivarea recursului (f.d. 118-126).

Astfel, recursul depus de Olga Rogozina, reprezentată de avocatul Petru Bobu împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 20 octombrie 2021, prin intermediul poștei electronice și la data de 17 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei Casei Naționale de Asigurări Sociale, copia recursului depus de Olga Rogozina, reprezentată de avocatul Petru Bobu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 172, 176).

Deși, la data de 17 și 19 noiembrie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a recepționat copia recursului, aceasta nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință, în care să-și expună opinia referitor la cererea de recurs depusă de Olga Rogozina, reprezentată de avocatul Petru Bobu (f.d. 177, 178).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinând admisibilitatea recursului depus de Olga Rogozina, reprezentată de avocatul Petru Bobu a considerat că acesta este admisibil, motiv pentru care, prin încheierea din 08 decembrie 2021 a fost numit pentru examinare în complet de 5 judecători (f.d. 179).

Conform art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurente, au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind actele cauzei în raport cu argumentele invocate în recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea hotărârii din 15 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Din actele cauzei rezultă că, în perioada cuprinsă între 05 august 1975 și 09 octombrie 1989 Olga Rogozina a activat în organele procuraturii, în diferite funcții de procuror, având o vechime în muncă de procuror de 14 ani. Acest fapt rezultă din carnetul de muncă și certificatul nr. 33-202/27 din 28 ianuarie 2020, eliberat de către Procuratura Republicii Moldova (f.d. 12-13-verso, 14).

La data de 29 iulie 2008 Olga Rogozina s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale, cu o cerere privind acordarea pensiei pentru vechime în muncă în funcția de procuror (f.d. 4, Dosar administrativ).

Potrivit certificatului nr.15/2-85 din 29 iulie 2008, emis de Direcția Economii și Finanțe din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Olga Rogozina a beneficiat de pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne, pentru vechime în muncă de la 25 iunie 1998 până la 31 iulie 2008, pensia fiind suspendată de la

01 august 2008 conform cererii (f.d. 10, Dosar administrativ).

Perioadele de asigurare în economia națională pentru Olga Rogozina constituie: 05 august 1975 – 11 noiembrie 1975; 26 noiembrie 1975 – 04 aprilie 1986; 06 mai 1986 – 25 iunie 1998; 10 februarie 2000 – 29 iulie 2008 (f.d. 1, Dosar administrativ).

Prin decizia nr. 92 din 25 septembrie 2008 Casa Națională de Asigurări Sociale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, a stabilit Olgăi Rogozina pensia pentru vechime în muncă în funcția de procuror în mărime de 80% din salariul funcției de procuror în sumă de 2896 de lei (f.d. 1, Dosar administrativ).

Ulterior, la data de 21 februarie 2020 Olga Rogozina s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat recalcularea și achitarea pensiei în raport cu salariul procurorului în funcție, majorat prin Legea nr. 37 din 07 martie 2013, care a modificat Legea nr. 355 din 23 decembrie 2003 cu privire la salarizarea în sistemul bugetar, Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, precum și Legea sistemului de salarizare din sectorul bugetar nr. 270 din 23 noiembrie 2018 (f.d. 10).

Prin răspunsul nr.R-491/20; R-704/20 din 19 mai 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat să-i recalculeze pensia Olgăi Rogozina, explicându-i că temei legal de a-i recalcula pensia de procuror din salariul majorat al procurorilor în exercițiu nu este, iar, în urma indexărilor efectuate în anii 2012 – 2020, cuantumul pensiei Olgăi Rogozina din data de 01 aprilie 2020 constituie 5177,26 de lei, lunar (f.d. 41-42).

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

În corespundere cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În sensul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 21 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Potrivit art. 22 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile

participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Iar, conform 36 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sânt considerate valori supreme și sânt garantate de stat. Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

În corespundere cu art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Iar, potrivit art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 2 din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, dreptul la pensie îl are persoana care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege. Dreptul la pensie este imprescriptibil. Dreptul la pensie nu poate fi cedat, total sau parțial.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție notează că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură (abrogată prin Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 și în vigoare până la 17 martie 2009), procurorul care a atins vârsta de 50 de ani și are o vechime în muncă de cel puțin 20 de ani calendaristici, dintre care cel puțin 12 ani și 6 luni în funcție de procuror sau judecător, are dreptul la pensie pentru vechime în muncă în mărime de 55 la sută din salariul lui mediu, iar pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani - adaos de 3 la sută, dar în total nu mai mult de 80 la sută din salariul lui mediu, ținându-se cont de indexarea acestuia.

Iar, potrivit art. 34 alin. (6) din Legea nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură (abrogată prin Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 și în vigoare până la 17 martie 2009), procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

Conform art. III al Legii nr. 37 din 07 martie 2013, prezenta lege se pune în aplicare la data publicării. Recalcularea salariilor pentru persoanele care dețin funcții de demnitate publică și pentru personalul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică se va efectua începând cu 01 ianuarie 2013.

Reieșind din prevederile art. 73 alin. (1) și (8) din Legea cu privire la Procuratură nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 (abrogată din 01 august 2016 prin

Legea nr.3 din 25 februarie 2016 și în vigoare până la 01 august 2016), persoana care a atins vârsta de 50 de ani și are o vechime totală în muncă de cel puțin 20 de ani, dintre care cel puțin 12 ani și 6 luni în funcția de procuror sau de judecător, are dreptul la pensie pentru vechime în muncă în proporție de 55% față de salariul mediu al procurorului în exercițiu în funcția respectivă, iar pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani, are dreptul la un adaos de 3%, dar nu mai mult de 80%. Salariul mediu se determină la momentul stabilirii pensiei, luându-se în considerare ultima funcție deținută de procuror. Procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației de călătorie în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Recalcularea pensiei pentru vechime în muncă se efectuează ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea se efectuează din data de întâi a lunii în care a fost efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

Prezintă relevanță și faptul că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 30 martie 2004, s-a constatat că, dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare, nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Legea nouă nu este susceptibilă aplicării unor fapte din trecut, cazurile contrare intrând în contradicție cu art. 22 din Constituție. Conform regulii generale, legea nouă poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, îl poate suprima sau îl poate înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui. Articolul 6 din Codul civil al Republicii Moldova stipulează expres că legea civilă nu are caracter retroactiv.

Având în vedere normele de drept citate, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă faptul că, prima instanță întemeiată a statuat că dreptul social cu privire la beneficierea pensiei pentru vechimea în muncă, inclusiv și recalcularea acesteia, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, a fost dobândit de către reclamanta Olga Rogozina, în temeiul Legii nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură și are valoare economică incontestabilă.

Conform art. 140 din Constituția Republicii Moldova, legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale. Hotărârile Curții Constituționale sunt definitive și nu pot fi atacate.

În temeiul art. 28 alin. (1) și (2) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, actele Curții Constituționale sunt acte oficiale și executorii, pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice. Actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale.

Sub acest aspect, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul

constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, au fost declarate neconstituționale articolul II și punctele 7 și 9 ale articolului III din Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative în partea referitoare la art. 46¹ al Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

În punctele 77-80 din aceeași Hotărâre, Curtea Constituțională a menționat că la aprecierea corespunderii prevederilor legale contestate cu garanțiile dreptului de proprietate statuate de articolul 46 din Constituție, Curtea Constituțională va ține cont de prevederile articolului 4 din Constituție și, conform practicii sale, de prevederile Convenției Europene și jurisprudența Curții Europene.

În această privință, Curtea Constituțională a reiterat că drepturile care decurg din sistemele de protecție socială, deși nu sunt menționate expres în Convenția Europeană, intră totuși în domeniul său de aplicare, protecția socială fiind percepută în accepțiunea sa largă, cuprinzând asistența socială și cea medicală.

În cauza *Stec și alții vs Marea Britanie* (decizia de admisibilitate din 06 iulie 2005), Marea Cameră a Curții Europene a statuat, cu valoare de principiu, că atunci când un Stat Parte pune în aplicare o legislație care prevede plata automată a unei prestații sociale – indiferent dacă acordarea acestei prestații depinde sau nu de plata prealabilă a contribuțiilor – această legislație trebuie să fie considerată ca generând un interes patrimonial ce ține de domeniul de aplicare al articolului 1 din Protocolul nr.1 pentru persoanele care îndeplinesc cerințele sale.

În lumina jurisprudenței Curții Europene, articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană se aplică fără a fi nevoie să se bazeze exclusiv pe relația între alocarea prestațiilor sociale și obligația de a plăti impozite sau alte contribuții.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție mai reține că, din Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 decembrie 2011, rezultă că un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art.46 și, respectiv, art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică. Aplicativ la prezenta cauză, un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensia ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel constituie un drept de proprietate al persoanei. În acest sens, Curtea susține aprecierea autorităților dată drepturilor diminuate prin normele contestate ca drepturi potențiale sau aleatorii.

Având în vedere cele constatate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că prima instanță întemeiat a dispus admiterea pretențiilor reclamantei Olga Rogozina, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i recalculeze și să-i achite în beneficiul Olgăi Rogozina pensia acordată pentru vechime în muncă, din salariul mediu lunar achitat, începând cu 05 aprilie 2013, după creșterea salariului cu 35% și începând cu 01 august 2016, după creșterea salariului potrivit art. 60 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, cu recalcularea pensiei pentru vechime

în muncă, ținându-se cont de majorarea generală a salariului procurorului în funcție.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată poziția instanței de apel, precum că, prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a fost modificat art. 73 din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură și abrogate aliniatele (3)-(10) din art. 73 și astfel, începând cu 01 iulie 2011, procurorii pensionați nu mai beneficiază de dreptul la recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu.

Or, prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, procurorilor, începând cu 01 iulie 2011, li s-a stabilit dreptul la pensie în conformitate cu Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, circumstanțe care au dus la schimbări esențiale, în raport cu dreptul la pensie acordat procurorilor care au atins vârsta de pensionare până la modificările de rigoare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că noile reglementări au avut ca scop de a stabili noi reguli în privința colaboratorilor care au activat în organele procuraturii și au obținut dreptul la pensie după intrarea în vigoare a noilor reglementări, adică după 01 iulie 2011 și nicidecum prin noile prevederi nu se prezumă schimbarea situației pensionarilor, foști colaboratori ai organelor procuraturii, care au dobândit dreptul la pensie până la intrarea în vigoare a acestor reglementări.

În același timp, art. 73 alin. (1) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în redacția Legii nr.56 din 09 iunie 2011, procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat. Astfel, legiuitorul a stabilit că, începând cu 01 iulie 2011, procurorilor în exercițiu, care vor atinge vârsta de pensionare, li se va stabili dreptul la pensie, conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, dar nicidecum din conținutul acestei norme nu rezultă că procurorilor pensionați li se modifică și condițiile de calculare și achitare a pensiei, or, această modificare nu se răsfrânge asupra procurorilor pensionați până la 01 iulie 2011, mai cu seamă în situația în care această condiție nu a fost stipulată expres în modificările efectuate.

Or, pentru ca noile reguli să poată fi aplicate situațiilor apărute în modul și în condițiile stabilite de legea în vigoare la momentul dobândirii, la caz, a dreptului la pensie în temeiul art. 34 alin. (6) din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în legea nouă urma să fie stipulat expres acest fapt, pe când prevederile Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative nu conțin asemenea reglementări.

În susținerea acestei concluzii instanța de recurs reține faptul că Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004, a constatat că dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare, Legea nouă nu este susceptibilă aplicării unor fapte din trecut, cazurile contrare intrând în contradicție cu art. 22 din Constituție.

Conform regulii generale, legea nouă nu poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, îl poate suprima sau îl poate înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

Curtea Constituțională a mai menționat referitor la prevederile art. 22 din Constituție, că principiul neretroactivității legii urmărește protejarea libertăților, contribuie la adâncirea securității juridice, a certitudinii în raporturile interumane. Principala valoare a ordinii de drept constă în posibilitatea oferită fiecăruia de a-și conforma comportamentul regulilor dinainte stabilite.

Ca urmare, dreptul Olgăi Rogozina cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare, legea nouă nefiind aplicabilă unei fapte din trecut, conform prevederilor art. 7 din Codul civil, care stabilește expres că, legea civilă nu are caracter retroactiv.

Astfel, conform prevederilor Legii nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, ajustată la Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, reclamanta Olga Rogozina, în calitate de procuror în demisie, a obținut dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecători, de care a beneficiat anterior.

Complețul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră relevantă speței cauza Gaygusuz vs Austria, hotărârea din 23 mai 1996, potrivit căreia, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că pensia constituie un drept patrimonial în sensul articolului 1 din Protocolul 1 al Convenției pentru drepturile omului și se constată o discriminare în sensul articolului 14, dacă lipsește o justificare obiectivă rezonabilă pentru diminuarea patrimoniului reclamantului.

Or, Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, ca și cele anterioare (Legea nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură din 1992 și Legea nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură), asigură reglementarea garanțiilor sociale, una din ele fiind acordarea pensiei procurorului ca funcție de demnitate publică, la o anumită vârstă – 50 ani, cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

Astfel, modul de recalculare a pensiei, la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție se efectuează în conformitate cu art. 51 alin. (3), lit. b) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor.

Complețul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține ca relevantă speței și Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii, funcționarilor publici, prin care Curtea a

decis că, stipulările legii privind stabilirea unor garanții materiale ale independenței procurorilor, judecătorilor trebuie să corespundă înaltului statut de persoane cu demnitate publică. Totodată, indicând și pentru viitor organelor cu drept de inițiativă legislativă că la adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, procurorului.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție învederează că, dreptul social reclamanta Olga Rogozina l-a dobândit legal, odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă în funcția de procuror în anul 2008, iar drepturile diminuate prin normele Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative ca drepturi potențiale sau aleatorii, se referă la viitorii procurori cu drept de pensionare.

Or, dreptul recurentei Olgăi Rogozina cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu, este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare, legea nouă nefiind aplicabilă unei fapte din trecut.

Prin urmare, având în vedere că dreptul recurentei în calitatea sa de procuror pensionat, la recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, a fost dobândit în modul prevăzut de lege și nu este susceptibil de a fi anulat.

Astfel, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată și de a o repune pe Olga Rogozina în dreptul lezat, prin răspunsul neîntemeiat nr. R491/20; R-704/20 din 19 mai 2020, de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută, cu obligarea de a recalcula și a achita Olgăi Rogozina pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul lunar achitat procurorului de secție din cadrul Procuraturii Generale în exercițiul funcției, ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, începând cu 05 aprilie 2013, după creșterea salariului cu 35% și începând cu 01 august 2016, după creșterea salariului potrivit art. 60 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și pe toată perioada de pensionare reieșind din funcția deținută.

De altfel, refuzul calcularea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, procurorilor pensionați până la operarea modificărilor prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011, în vigoare din 01 iulie 2011, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, provoacă discriminarea acestora în raport cu alți pensionari, foști colaboratori ai organelor procuraturii, care au obținut câștig de cauză pe aceleași temeuri, având la bază aceleași circumstanțe.

În contextul celor expuse, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță în mod corect a apreciat circumstanțele cauzei și conform prevederilor legale a emis o hotărâre legală și întemeiată.

Circumstanțele descrise determină Completul specializat pentru examinarea

acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție să conchidă că soluția instanței de apel este neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, din care considerente aceasta nu poate fi menținută.

În conjunctura celor reținute supra, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiat argumentul recurentei Olgăi Rogozina că instanța de apel a emis decizia contestată cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea eronată a normelor de drept material, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 15 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Olga Rogozina, reprezentată de avocatul Petru Bobu.

Se casează integral decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 15 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Rogozina împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

judcătorul

Tamara Chișca-Doneva

judcătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Victor Burduh

Nina Vascan